

cienten på grundval av riktiga uppgifter, dels på grund av att kommissionen använder olika uppgifter för att beräkna referenskvantiteterna för åren 1995 och 1996.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 28 oktober 1996 av Yannick Chevalier-Delanoue

(Mål T-172/96)

(97/C 9/32)

(Rättegångsspråk: franska)

Yannick Chevalier-Delanoue, med hemvist i Bryssel, har den 28 oktober 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure och Ariane Tornel, Bryssel, och har uppgivit följande adress för delgivning: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue Cessange, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut av den 29 januari 1996 om att inte förlänga hans årliga ledighet med en ytterligare restid, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid rådet och har sin ursprungsort i Washington, anför att han ifrågasätter det beslut varigenom tillsättningsmyndigheten (AIPN) har vägrat förlänga den årliga ledighet som han har rätt till med en restid med hänsyn till behoven och i synnerhet till resans faktiska längd och förhållandena under resan samt den tid för anpassning/återhämtning som beror på tidsskillnaden.

Sökanden anser nämligen att den restid på två dagar som har beviljats honom med tillämpning av de regler som allmänt tillämpas på de tjänstemän vilkas ursprungsort ligger utanför Europa endast omfattar resans längd, men beaktar inte tiden för återhämtning från den trötthet som föranleds av denna. Enligt sökanden innebär detta att AIPN särbehandlar de tjänstemän vilkas ursprungsort ligger utanför Europa jämfört med dem vilkas ursprungsort ligger i Europa och vilka i enlighet med artikel 7 i bilaga V i tjänsteföreskrifterna har rätt till förlängning av semestern med hänsyn till reströtthet, trots att de inte behöver anpassa sig till tidsskillnaden. Han har av detta dragit slutsatsen att det ifrågasatta beslutet har fattats i strid med likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen samt artikel 7.5 i bilaga V till tjänsteföreskrifterna.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 september 1996 av Ernesto Brognieri

(Mål T-174/96)

(97/C 9/33)

(Rättegångsspråk: franska)

Ernesto Brognieri, Barasso (Italien), har den 20 september 1996 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Eric Boigelot, Bryssel, och har uppgivit följande adress för delgivning: advokatbyrån Louis Schiltz, 2 rue de Fort Rheinsheim, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 30 november om beviljande av ersättning för jourtjänstgöring för att verkställa förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-583/93,
- förplikta svaranden att till sökanden utge hela det belopp i form av kapital och dröjsmålsränta som sökanden skall erhålla i enlighet med domen, där kapitalbeloppet, med förbehåll för eventuella ändringar och särskilt för uppräknningar under förfarandet, skall beräknas till 24 997 792 italienska lire och räntan till 8 procent per år,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som även var sökande i mål T-583/93, vilket avgjordes genom dom av den 8 juni 1995, och i mål T-148/96, vilket ännu inte är avgjort, ifrågasätter tillsättningsmyndighetens beslut av den 30 november 1995, genom vilket sökanden beviljades ersättning för jourtjänstgöring från den 1 mars 1993 till och med den 31 december 1993.

Det klagas särskilt på att det i beslutet bortses från det förhållandet att beslutet i vilket formerna för sökandens anställningsförhållanden fastställdes inte fattades förrän den 28 november 1995 och från att kommissionen enligt domslutet i nämnda dom av den 8 juni 1995 förpliktades att utge belopp som var avsedda att täcka perioden från den 1 mars 1993 till och med antagandet av ett beslut i vilket formerna för hans anställningsförhållanden fastställdes. Detta datum kan inte hänföra sig till datumet för ett beslut som är nästan två år äldre än domen.

Tills stöd för sina anspråk har sökanden åberopat att artiklarna 26 och 56a i tjänsteföreskrifterna, artiklarna 176 och 179 i Romfördraget och principen om rättskraft har åsidosatts.